

به همراه پرستوهای مهربان	عاقبت آن سوار سبز پوش (حضرت مهدی) از راه می رسد
حضرت می آید در حالی لباسی به تن دارد که بوی گل نرگس می دهد (منظور از نرگس مادر حضرت است)	پروانه ها مانند شالی بر روی شانه های او قرار گرفته اند
در مقابل پای ایشان به برای استقبال و خوش آمد گویی	ابر با رنگین کمان که مانند پل زیبایی است به پیشواز می رود (جهان پر از زیبایی می شود)
بهار هم مانند باغبانی	برای هر شاخه ای گل و شکوفه می زند و شاخه ها را پر از شکوفه می کند
زمانی که امام بیاید پرده ها از پنجره خانه ها	به طرف کوچه ها سرک می کشند و نگاه می کنند (نگاه کردن مردم به بیرون از پنجره)
پرنده های خسته و بی قرار هم	با آمدن امام از میان پرده ها و پنجره ها پرواز می کنند
فضای باغ و بستان پر می شود	باز فراوانی گنجشگ ها و پرواز و آواز آن ها () منظور از فواره زیاد بودن و پرواز هست)
دوباره در فضای خانه پر می شود	از بوی اسفند و گلاب و عود (بخاطر پیشواز حضرت رفتن)
فصل بهار جاودان و همیشگی از راه می رسد	فصلی پر از عطر و گل های خوش بو و پرندگان خوش آواز از راه می رسد